

2008 m. gruodžio 4 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Bendrijų Komisija prieš Lenkijos Respubliką

(Byla C-545/08)

(2009/C 82/18)

Proceso kalba: lenkų

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama A. Nijenhuis ir K. Mojesowicz

Atsakovė: Lenkijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

- Pripažinti, kad sureguliuavusi mažmeninius plačiajuostės prieigos paslaugų tarifus, neatlikusi preliminarios rinkos analizės, Lenkijos Respublika pažeidė įsipareigojimus pagal Direktyvos 2002/22/EB⁽¹⁾ 16 ir 17 straipsnius kartu su Direktyvos 2002/21/EB⁽²⁾ 16 ir 27 straipsniais.
- Priteisti iš Lenkijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Lenkijos Respublika pažeidė įsipareigojimus pagal Direktyvos 2002/22/EB 16 ir 17 straipsnius kartu su Direktyvos 2002/21/EB 16 ir 27 straipsniais, sureguliuavusi mažmeninius plačiajuostės prieigos paslaugų tarifus, neatlikusi preliminarios rinkos analizės.

Pirmausia, įpareigojimai, kuriuos praėjus dvejimms metams po Bendrijos teisės aktų įsigaliojimo bendrovei *Telekomunikacja Polska* nustatė *Urząd Komunikacji Elektronicznej* (Elektroninės komunikacijos tarnyba) vadovas, t. y. reikalavimas, kad bendrovė pateiktų mažmeninius plačiajuostės prieigos paslaugų tarifus nacionalinei reguliavimo tarnybai patvirtinti, bei reikalavimas, kad tarifai būtų nustatomi remiantis paslaugų suteikimo sąnaudomis, yra nauji įpareigojimai, o ne esamų įpareigojimų išlaidas.

Antra, *Urząd Komunikacji Elektronicznej* vadovo bendrovei *Telekomunikacja Polska* nustatytos reguliavimo pareigos, susijusios su mažmeniniais plačiajuostės prieigos paslaugų tarifais, negali būti laikomi pereinamojo laikotarpio priemone Pagrindų direktyvos 27 straipsnio prasme, nes Direktyvos 98/10/EB 17 straipsnis, apie kurį kalbama minėtame 27 straipsnyje, susijęs vien su viešojo fiksuoto telefono tinklo ir viešųjų fiksuoto telefono ryšio paslaugų naudojimo tarifais.

(1) 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis (Universaliųjų paslaugų direktyva) (OL L 108, p. 51; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 367).

(2) 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (Pagrindų direktyva) (OL L 108, p. 33; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 349).

2009 m. vasario 9 d. Deepak Rajani (Dear!Net Online) pateiktas apeliacinis skundas dėl 2008 m. lapkričio 26 d. Pirmosios instancijos teismo priimto Sprendimo T-100/06 byloje Deepak Rajani (Dear!Net Online) prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)

(Byla C-559/08 P)

(2009/C 82/19)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Deepak Rajani (Dear!Net Online), atstovaujama advokato A. Kockläuner

Kitos proceso šalys: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui), Artoz-Papier AG

Apeliantės reikalavimai

- Panaikinti 2008 m. lapkričio 26 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą (T-100/06).
- Priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantė prašo panaikinti skundžiamą sprendimą, nes:

- atmesdamas pirmąjį ieškinio pagrindą, Pirmosios instancijos teismas klaidingai aiškino kartu skaitomas Reglamento (EB) Nr. 40/94⁽¹⁾ 43 straipsnio 2 ir 3 dalių bei Madrido susitarimo 4 straipsnio 1 dalies nuostatas,
- atmesdamas pirmąjį ieškinio pagrindą, Pirmosios instancijos teismas pažeidė ES 6 straipsnį bei Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 ir 14 straipsnių nuostatas,
- atmesdamas pirmąjį ieškinio pagrindą, Pirmosios instancijos teismas pažeidė kartu skaitomas Direktyvos 89/104/EEB⁽²⁾ 1 ir 10 straipsnių nuostatas,
- atmesdamas antrąjį ieškinio pagrindą, Pirmosios instancijos teismas pažeidė Reglamento Nr. 40/94 79 straipsnį, nes neatsižvelgė į tai, kad kita šalis veikė nesąžiningai,
- atmesdamas antrąjį ieškinio pagrindą, Pirmosios instancijos teismas klaidingai nusprendė, kad aptariamai prekių ženklai yra tokie panašūs, kad gali būti sumaišyti, todėl jis pažeidė Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktą,
- atmesdamas antrąjį ieškinio pagrindą, Pirmosios instancijos teismas pažeidė savo procedūros reglamento 135 straipsnio 4 dalį, nes prie ieškinio pridėtus įrodymus pripažino nepriimtinais,